

له بلا وکراوه کانی مایه پری ئیمان وهن

www.iman1.com

(12) مانه وه له مزگه وتدا (اعتکاف)

(1) نه وهی دهیه ویت له مزگه وت بمینیتته وه که ی دهست به کار بیت

624- عَنْ عَائِشَةَ (رضی الله عنها) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا أَرَادَ أَنْ يَعْتَكِفَ صَلَّى الْفَجْرَ ثُمَّ دَخَلَ مُعْتَكِفَهُ، وَإِنَّهُ أَمَرَ بِخَبَائِهِ فَضُرِبَ، أَرَادَ الْاِعْتِكَافَ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ رَمَضَانَ، فَأَمَرَتْ زَيْنَبُ بِخَبَائِهَا فَضُرِبَ، وَأَمَرَ غَيْرُهَا مِنْ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (ﷺ) بِخَبَائِهِ فَضُرِبَ، فَلَمَّا صَلَّى رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْفَجْرَ، نَظَرَ فَإِذَا الْأَخْبِيَّةُ، فَقَالَ: ((الْبِرُّ تُرْدَن)). فَأَمَرَ بِخَبَائِهِ فَقَوَّضَ، وَتَرَكَ الْاِعْتِكَافَ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، حَتَّى اعْتَكَفَ فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ شَوَّالٍ. [بخاري/ الاعتكاف/ 1928]

(عائشه) (رضی الله عنها) ده لی: پیغه مبه (ﷺ): کاتی دهیویست له مزگه وتدا بمینیتته وه، نویتزی به یانی ده کردو نه وسا ده چوو نه شویننه ی که تییدا ده مایه وه، جاریکیان فه رمانی دا چادریکی بو هه لدر، دهیویست ده روژی کوتایی ره مه زان بمینیتته وه، زهینه بیش فه رمانی دا چادری بو هه لدر، کاتی پیغه مبه (ﷺ) نویتزی به یانی کرد، سهیری کرد چه ندها چادر هیه فه رموی: ((ده یانه ویت خیرو چاکه یان دهست بکه ویت))؟ ئینجا فه رمانی دا چادره که ی خو ی لبری، وازی له اعتکاف هیئا لهو ره مه زانه داو، ده ی یه که می شه وال اعتکافی کرد.

(2) مانه وه له ده شهوی یه که م و ده شهوی ناوه راست دا.

625. عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضی الله عنه) قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) اعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ، ثُمَّ اعْتَكَفَ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ فِي قُبَّةِ تَرْكِيَّةٍ عَلَى سُدَّتِهَا حَصِيرٌ. قَالَ: فَأَخَذَ الْحَصِيرَ بِيَدِهِ فَفَنَحَّاهَا فِي نَاحِيَةِ الْقُبَّةِ، ثُمَّ أَطْلَعَ رَأْسَهُ فَكَلَّمَ النَّاسَ فَدَنُوا مِنْهُ، فَقَالَ: ((إِنِّي اعْتَكَفْتُ الْعَشْرَ الْأَوَّلَ، أَلْتَمَسُ هَذِهِ اللَّيْلَةَ، ثُمَّ اعْتَكَفْتُ الْعَشْرَ الْأَوْسَطَ، ثُمَّ أُتَيْتُ فَقِيلَ لِي: إِنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ، فَمَنْ أَحَبَّ مِنْكُمْ أَنْ يَعْتَكِفَ، فَلْيَعْتَكِفْ)). فَأَعْتَكَفَ النَّاسُ مَعَهُ، قَالَ: ((وَإِنِّي أُرِبْتُهَا لَيْلَةً وَتَر، وَإِنِّي أَسْجُدُ صَبِيحَتَهَا فِي طِينٍ وَمَاءٍ)). فَأَصْبَحَ مِنْ لَيْلَةٍ إِحْدَى وَعِشْرِينَ، وَقَدْ قَامَ إِلَى الصُّبْحِ، فَمَطَرَتِ السَّمَاءُ، فَوَكَفَ الْمَسْجِدُ، فَأَبْصَرْتُ الطِّينَ وَالْمَاءَ، فَخَرَجَ حِينَ

فَرَعَ مِنْ صَلَاةِ الصُّبْحِ، وَجَبِيئُهُ وَرَوْتُهُ أَنْفَهُ فِيهِمَا الطِّينُ وَالْمَاءُ، وَإِذَا هِيَ لَيْلَةٌ إِحْدَى وَعِشْرِينَ مِنَ الْعَشْرِ الْآخِرِ. [بخاري/ صلاة التراويح/ 1914]

(ابوسعید الخدری) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): له‌ده‌شه‌وی سه‌ره‌تای په‌مه‌زاندا (اعتکاف) ی کرد، پاشان له‌ده‌شه‌وی ناوه‌پراستا (اعتکاف) ی کرد له‌چادریکی گومه‌زی تورکیدا، چه‌تری به‌رده‌رگا‌که‌ی چه‌سیریک بوو، چه‌سیره‌که‌ی به‌ده‌ستی پیروزی لابر دو خستیه سوچیکی چادره‌که‌وه، ئینجا سه‌ری ده‌ره‌یناو قسه‌ی بو خه‌لکی کرد، نه‌وانیش لی نزیك بوونه‌وه و فه‌رموی: ((من ده‌شه‌وی یه‌که‌م اعتکافم کرد و به‌ته‌مای نه‌و شه‌وه بووم [شه‌وی قه‌ر]، پاشان ده‌شه‌وی ناوه‌پراست مامه‌وه دواي نه‌وه هاتن بو لام و پیم و ترا: نه‌و شه‌وه له‌ده‌شه‌وی کو‌تاییدایه، هه‌رکه‌س له‌ ئیوه پیی خو‌شه بمینیتته‌وه بامینیتته‌وه) خه‌لک له‌خزمه‌تی‌دا مانه‌وه. ئینجا فه‌رموی (من وام دیوه له‌خه‌وندا که‌شه‌ویکی تاک بیت، له‌و خه‌ونه‌مدا وام دی که‌ به‌یانیه‌که‌ی له‌قورپاودا سو‌جده‌م ده‌برد،) جا به‌یانی بیست و یه‌که‌هستا بو نویژی به‌یانی باران باری بوو. مزگه‌وت دلۆپه‌ی کردبوو، قورپاوه‌که‌ی دی کاتی لیپوه ناوچه‌وان و سه‌ری لووتی قورپاویان پیوه بوو. نه‌وشه‌وه شه‌وی بیست و یه‌که‌بوو له‌ده‌ی کو‌تایی.

(3) مانه‌وه له‌مزگه‌وتدا له‌ده‌شه‌وی کو‌تای په‌مه‌زاندا

626- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ): أَنَّ النَّبِيَّ (ﷺ) كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْآخِرَ مِنْ رَمَضَانَ حَتَّى تَوَفَّاهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، ثُمَّ اعْتَكَفَ أَرْوَاجُهُ مِنْ بَعْدِهِ. [بخاري/ الاعتكاف/ 1922]

(عائشه) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): ده‌شه‌وی کو‌تای په‌مه‌زان له‌مزگه‌وتدا ده‌مایه‌وه هه‌تا خواي گه‌وره برديه‌وه بو لای خو‌ی، پاشان هاوسه‌ره‌کانی دواي خو‌ی نه‌وکاره‌یان کرد.

(4) خومان‌دوو کردن له‌ده‌شه‌وی کو‌تای په‌مه‌زاندا

627- عَنْ عَائِشَةَ (ﷺ) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) إِذَا دَخَلَ الْعَشْرُ أَحْيَا اللَّيْلَ وَآيَقَظَ أَهْلَهُ، وَجَدَّ، وَشَدَّ الْمُنْزَرَ. [بخاري/ صلاة التراويح/ 1920]

(عائشه) (ﷺ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ر (ﷺ): کاتی گه‌یشته ده‌شه‌وی کو‌تایی [په‌مه‌زان] شه‌وگاری (به‌خوا په‌رستی) ده‌بره‌ده‌سه‌رو، خیزانه‌کانی هه‌ل ده‌سان و خو‌ی ماندوده‌کردو پشتوینی لی قایم ده‌کرد.

(5) گه ران به دواى شهوى قه در

628- عن ابن عمر (رضي الله عنه) قال: قال رسول الله (ﷺ): ((الْتَمَسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْوَاخِرِ - يَعْنِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ - فَإِنْ ضَعُفَ أَحَدُكُمْ أَوْ عَجَزَ فَلَا يُغْلَبَنَّ عَلَى السَّعْيِ الْبَوَاقِي)). [بخاري/ صلاة التراويح/ 1911]

(ابن عمر) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مبهري (ﷺ): فهرمويه تي: ((بگه رين به شوي ني ده شهوى كو تايدا- واته شهوى قه در- ئه گه ر كه سيكتان بي هيژ بوو يان نه يتواني با حه وته كه ي كو تا ي له ده ست خو ي نه دات. *شهوى قه در شهوى بيست و يه كه ... سهيري فهرمووده ي ژماره 632 بكه.

(6) شهوى قه در شهوى بيست و يه كه

قد تقدم حديث أبي سعيد الخدري (رضي الله عنه) في ذلك [رقم: 632].
پيشتر ئه م فهرمووده يه باس كرا له ژماره (632) دا.

(7) شهوى قه در شهوى بيست و سي يه.

629- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَنَسٍ (رضي الله عنه): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (ﷺ) قَالَ: ((أُرِيتُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ ثُمَّ أُنْسِيْتُهَا، وَأَرَانِي صُبْحَهَا أَسْجُدُ فِي مَاءٍ وَطِينٍ)). قَالَ: فَمَطَرْنَا لَيْلَةَ ثَلَاثٍ وَعَشْرِينَ، فَصَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) فَأَنْصَرَفَ وَإِنَّ أَثَرَ الْمَاءِ وَالطِّينِ عَلَى جَبْهَتِهِ وَأَنْفِهِ. قَالَ: وَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَنَسٍ يَقُولُ: ثَلَاثٌ وَعَشْرِينَ.
(عبدالله ي كوپى انيس) (رضي الله عنه) دهلي: پيغه مبهري (ﷺ) فهرمووي: ((شهوى قه درم نيشان درا و پاشان بيرم برايه وه، له خه ونم دابينم سوجددم ده برد له قوپاودا)). دهلي: شهوى بيست و سي بارانمان بو باري، پيغه مبهري خوا (ﷺ) نويزي بو كردين و ئه مجا پويي، شوي نه واري قوپاوه كه له سه ر ناوچه وان و لووتي ديار بوو... راوي دهلي: (عبدالله كوپى انيس) ده يوت: شهوى بيست و سي بوو.

(8) له نو و حه وت و پينجدا هه وئي بو بده.

630- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رضي الله عنه) قَالَ: اعْتَكَفَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) الْعَشْرَ الْأَوَّلَ مِنْ رَمَضَانَ، يَلْتَمِسُ لَيْلَةَ الْقَدْرِ قَبْلَ أَنْ تُبَانَ لَهُ، فَلَمَّا انْقَضَى أَمَرَ بِالْبِنَاءِ فَقَوَّضَ، ثُمَّ أُبَيِّنَتْ لَهُ أَنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ، فَأَمَرَ بِالْبِنَاءِ فَأُعِيدَ، ثُمَّ خَرَجَ عَلَى النَّاسِ فَقَالَ: ((يَا أَيُّهَا النَّاسُ، إِنَّهَا كَانَتْ أُبَيِّنْتُ لِي لَيْلَةَ الْقَدْرِ، وَإِنِّي خَرَجْتُ لَأُخْبِرَكُمْ بِهَا، فَجَاءَ رَجُلَانِ يَحْتَقِقَانِ مَعَهُمَا الشَّيْطَانُ، فَتَسَيَّيْتُهَا، فَالْتَمَسُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّخِرِ مِنْ رَمَضَانَ، الْتَمَسُوهَا فِي الثَّاسِعَةِ وَالسَّابِعَةِ وَالْخَامِسَةِ)). قَالَ: قُلْتُ: يَا أَبَا سَعِيدٍ إِنَّكُمْ أَعْلَمُ بِالْعَدَدِ مِنَّا. قَالَ: أَجَلْ نَحْنُ أَحَقُّ بِذَلِكَ مِنْكُمْ. قَالَ: قُلْتُ: مَا الثَّاسِعَةُ وَالسَّابِعَةُ وَالْخَامِسَةُ؟ قَالَ: إِذَا مَضَتْ وَاحِدَةٌ وَعِشْرُونَ فَالَّتِي تَلِيهَا ثَلَاثَتَيْنِ وَعِشْرِينَ، وَهِيَ الثَّاسِعَةُ. فَإِذَا مَضَتْ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ فَالَّتِي تَلِيهَا السَّابِعَةُ، فَإِذَا مَضَى خَمْسٌ وَعِشْرُونَ فَالَّتِي تَلِيهَا الْخَامِسَةُ. [بخاري/ صلاة التراويح/ 1912]

(ابو سعيد الخدری) (رضي الله عنه) دهلی: پیغه مبهەر (رضي الله عنه) له ده شهوی ناوه پراستی رهمه زاندا له مزگهوت مایه وه بو ئه وهی ری له شهوی قه در بکه ویت، کاتی که ده شه وه که ته واو بوو ئه شوینه که دروستی کردبوو هه لی وه شان، پاشان بو دی در که وت که له ده شهوی کو تاییدایه، فرمانی دا که شوینه که دروست بکریته وه، ئینجا چوه ناو خه لکی و فهرموی: ((خه لکینه من شهوی قه درم بو دهرده که وت و دهرچووم که پی تان بلیم، دوپیا وه اتن کی شه یان هه بوو هه ری که یان خو ی به خاوه نی حه ق ده زانی و شه ی تانی شیان له گه لدا بوو، ئیتر له بیرم برایه وه، جاله ده شهوی کو تایبی رهمه زاندا بو ی بگه ری هه ولی بو بدن له نو هه م و حه وت و پی نجه مدا، منیش وتم: ئه ی (ابو سعید) ئیوه له ژماره شاره زان ترن له ئیمه، وتی: به لی ئیمه زیاتر خاوه ن حه قین له وه دا.. وتم: نو هه م و حه وتهم و پی نجه م چی یه؟ وتی: کاتی بیست و یه ک تی پهری به شوینی دا کاتی بیست و دوو دی ت ئه وه نو هه مه، کاتی بیست و سی تی پهری، ئه وه ی به شوینی دا دی ت ئه وه حه وتهم، ئه گهر بیست و پی نچ تی پهری ئه وه ی به شوینی دا دی ت پی نجه مه.

(9) شهوی قه در بیست و حه وته

631- عَنْ زُرِّ بْنِ حُبَيْشٍ (رضي الله عنه) قَالَ: سَأَلْتُ أَبَا بَنِ كَعْبٍ (رضي الله عنه) فَقُلْتُ: إِنَّ أَخَاكَ ابْنَ مَسْعُودٍ يَقُولُ: مَنْ يَقُمْ الْحَوْلَ يُصِيبَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ، فَقَالَ: رَحِمَهُ اللَّهُ، أَرَادَ أَنْ لَا

يَتَّكِلَ النَّاسُ، أَمَا إِنَّهُ قَدْ عَلِمَ أَنَّهَا فِي رَمَضَانَ، وَأَنَّهَا فِي الْعَشْرِ الْوَاخِرِ، وَأَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعَشْرِينَ، ثُمَّ حَلَفَ -لَا يَسْتَتْنِي- أَنَّهَا لَيْلَةُ سَبْعٍ وَعَشْرِينَ. فَقُلْتُ: يَا شَيْءٌ تَقُولُ ذَلِكَ يَا أَبَا الْمُنْذِرِ؟ قَالَ: بِالْعَلَامَةِ -أَوْ بِالْأَيَّةِ- الَّتِي أَخْبَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَنَّهَا تَطْلُعُ يَوْمَئِذٍ لَا شُعَاعَ لَهَا.

(زر بن حبيش) (ﷺ) دهلی: پرسیارم کرد له (أبي كوبرى سعد) (ﷺ) و وتم (مسعود) ی برات دهلیت: ئه وهی به درێژای سال شهو و پوژ شهو نوێژ بکات به شهوی قه در دهگات، دیاره رهحمهتی خوی لی بی ویستویهتی خه لکی پال نه ده نه وه، چونکه ئه و چاک ده زانیت که له ره مه زاندايه، وه له ده شهوی کۆتایشدايه و شهوی بیست و هه وتیشه، پاشان سویندی خوارد به بی دودلی که شهوی بیست و هه وته، منیش و وتم: به چ شتیک [به لگه یهک] ئه وه ده لییت ئه ی [ابو منذر]؟ و وتی به و نیشانه و به لگه یه یه که پیغه مبه ر (ﷺ) باسی فهرمووه، که ئه ویش ئه وه یه کاتی خۆر هه لدیت تیشکی دییه.

له بلا و کراوه کانی مایه ری ئیمان وهن

www.iman1.com

هه میشه له گه ئیمان بن بۆ نوویوونه وهی ئیمان

Imanonekurd@yahoo.com

